

та воля на баща си. Взел си една стара черга, отишъл на гроба на баща си и легнал. Когато настанало полунощ, гробът се разпукнал и умрелият стар ром се изправил на крака целият в светлина. Синът му много се уплашил и взел да бяга, но баща му проговорил:

- Спри, сине мой, не се плаши от мен, аз на теб зло няма да направя. Твоите братя не си изпълниха синовния дълг, само ти си пил халал от майчината кърма, както има една дума. Затова ще ти дам моя орех. Когато имаш нужда от бащин съвет, го чуни.

Още не казал тези думи, тутакси влезнал обратно в гроба. Младият ром - уплашен, със съзри на очи, прибрал ореха в гроба си и тръгнал при братята си. А те пък вече много-много не ходели за дърва и борина, а почти не излизали от кръчмата. Младият ром нищо не им казал, а те - от своя страна - говорили уж колко им е било студено като пазели гроба на баща си.

Тръгнали тримата братя да се прибират в малката дървена барака. По пътя прочели обява на царя, че който принц успее да прескочи със своя кон оградата на царството, ще получи ръката на царската дъщеря. По-големите братя решили и те да опитат своя късмет. Оставили малкия брат да им готви. Младият ром се чудел и мислил как и той да отиде и си рекъл на ум: "Ех, де да беше моят баща до мен да ми даде съвет и кураж!"

Тогава се сетил за ореха от баща си и веднага излязъл

на двора да търси нещо та да го чуни.

Намерил една бродва и с нея счупил плода. Вътре намерил един много красив пръстен и го сложил на пръста си. Докато се усети, пред младия ром излезли три млади девойки - феи и му рекли:

- Айде, хубавецо, кажи три желания и ние ще ти ги изпълним!

Малкият брат онемял, замислил се и най-сетне рекъл:

- Добре! Искam хубави грехи, хубав кон и не на последно място - разум.

Тутакси се превърнал в красив воин, а вън го чакал и вихрен кон. Яхнал коня и отишъл на състезанието, обявено от царя. До този момент никой не можел да прескочи високата ограда. Момъкът обаче отведнъж я прескочил с красивия си кон и разменил пръстена си с този на принцесата.

Щом влезнал между тълпата, конят изчезнал, а младият ром станал пак същият - само на ръката му останал пръстенът на царската дъщеря. Запазил също така и своя ум и разум, с които феите го дарили.

На следващия ден младежът не смее да излезе от дървената барака, а царят обикалял навсякъде където има мъже. Обиколил всички къщи, но не намерил пръстена на принцесата. Тогава неговият съветник с насмешка му рекъл:

- Царю мой, има тука трима здрави братя роми, но...

Царят го погледнал и му заповядал да го придружи при ромите. Но съветникът му отговорил:

- Те живеят на края на града, зад фабриката където се приема борина и се произвежда катран. Къде да вървим да си губим времето?!

